

MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

2505954

Secret

D 008712, Vol. 1P40

CARACTERUL ȘTIINȚIFIC
AL ACTIVITĂȚII DE SECURITATE DESFĂȘURATE
PENTRU CUNOAȘTEREA, PREVENIREA
ȘI CONTRACARAREA ORICĂROR ACȚIUNI OSTILE,
A FAPTELOR ȘI FENOMENELOR CARE POT GENERA
SAU FAVORIZA COMITEREA DE INFRAȚIUNI
ÎMPOTRIVA SECURITĂȚII STATULUI

D 8712 / Vol. 1 part 40

C.I.D. — EDITORIAL

SECRET

Nr. 900

CARACTERUL ȘTIINȚIFIC
AL ACTIVITĂȚII DE SECURITATE DESFĂȘURATE
PENTRU CUNOAȘTEREA, PREVENIREA
ȘI CONTRACARAREA ORICĂROR ACȚIUNI OSTILE,
A FAPTELOR ȘI FENOMENELOR
CARE POT GENERA SAU FAVORIZA
COMITEREA DE INFRAȚIUNI
ÎMPOTRIVA SECURITĂȚII STATULUI

Lucrarea a fost elaborată în cadrul Școlii militare pentru perfecționarea cadrelor de securitate. Grăditea de un colectiv de autori coordonat de: general-locotenent NICOLAE PLESITA

„Drumul parcurs de către organele de securitate este strins legat de drumul parcurs de poporul nostru în construcția socialismului...”

Munca de securitate trebuie să se bazeze pe o concepție clară, științifică, pe o însușire temeinică a cunoștințelor de specialitate... ea necesită pricepere, intuiție, îndrăzneală și o înaltă competență profesională”.

NICOLAE CEAUȘESCU

Din cuvântarea rostită la festivitatea consacrată celei de a XXV-a aniversări a organelor de securitate — octombrie 1973.

Redactor: lt. col. Pauna Ana
Tehnoredactor: plut. maj. Cârstoiu Dan

Comanda nr. D/037444 Dat la cules: 20.12.1988
R.M. 06 Bun de tipar: 28.03.1989
Lucrarea conține 52 pag.

ÎN LOC DE PREFAȚĂ

Prezenta lucrare, elaborată în anul când s-au împlinit 40 de ani de la înființarea organelor de securitate, își propune o deschidere mai largă în fundamentarea teoretică a conținutului muncii de securitate pe criterii riguroase științifice — necesitate dictată de creșterea continuă a complexității sarcinilor și misiunilor încredințate, ce se cer a fi soluționate într-o concepție unitară, de cadre cu înaltă competență politică, profesională, juridică, prin mijloace și metode moderne, având la bază legi, principii, reguli, cecine care guvernează amplul proces de transformări revoluționare în ansamblul construcției orânduirii socialiste din patria noastră.

Forma de la ideea de a determina, în cooperare de securitate, preocupări constante pe linia formării și dezvoltării unei gândiri profund științifice, care să stea la baza investigațiilor și cercetării permanente a realităților operative, în funcție de care să acționeze prin cele mai ofensive și eficiente modalități și măsuri de soluționare, preponderent preventivă, a situațiilor și cazurilor cu care se confruntă.

Concretizarea problemelor a permis doar o lucrare teoretică succintă, esențializată a conținutului științific al activității specifice, colectivele de cercetare științifică existente în cadrul unităților având sarcina să abordeze în mod organizat, unitar și detaliat multiplele laturi ale desfășurării muncii informativ-operative.

AUTORII

Conducerea științifică a întregii societăți — cerință obiectivă a dezvoltării social-economice a României socialiste în etapa actuală

Analiza științifică a dezvoltării contemporane demonstrează că lumea traversează perioada unor transformări revoluționare, sociale și naționale, al căror sens principal îl constituie procesul istoric, legic, ireversibil al trecerii omenirii spre socialism — singura societate în măsură să înlăture inegalitatea și inechitatea socială, exploatarea și asuprirea maselor, să pună în slujba omului, a înfloririi personalității umane întreaga dezvoltare a forțelor de producție.

Fază distinctă, calitativ nouă în evoluția omenirii, societatea socialistă se constituie și se dezvoltă ca o realitate economică, socială și politică complexă, cu structuri și relații specifice, esențial deosebite de cele cunoscute în ordinarul anterior, ca un sistem dinamic, cu funcționalitate, forțe motrice și legi proprii de dezvoltare.

Caracterizată printr-o serie de trăsături, legități și principii comune, edificarea socialismului se înfăptuiește, totodată, într-o mare diversitate de condiții concrete. Ea angajează variate structuri economice și sociale, niveluri și ritmuri diferite de dezvoltare, stadii diverse de maturizare a relațiilor de producție și sociale, forme și modalități proprii de organizare și conducere a societății, elemente specifice în evoluția vieții democratice și în experiența participativă a maselor.

Călăuzindu-se după principiile fundamentale ale socialismului științific și concluziile desprinse din analiza atentă a

fenomenelor și proceselor lumii contemporane, partidul nostru privește societatea socialistă ca o realitate economico-socială a cărei esență se definește în mod sintetic prin puterea politică a oamenilor muncii, prin statornicirea relațiilor de producție socialiste, desființarea claselor exploatare și a antagonismului social, prin promovarea principiilor socialiste de repartitie.

Sistemul politic socialist exprimă și consacră rolul conducător al clasei muncitoare în societate, alianța și strînsa ei conlucrări cu țărâna, cu intelectualitatea și celelalte categorii de oameni ai muncii, unitatea social-politică a tuturor celor ce muncesc, fără deosebire de naționalitate, iar Partidul Comunist Român reprezintă forța politică dinamizatoare a societății, a energiilor creatoare ale poporului pe calea socialismului și comunismului.

Referindu-se la aceasta, secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, sublinia: „Putem afirma cu îndreptățită mîndrie că partidul comunistilor a demonstrat, prin întreaga sa activitate, că reprezintă centrul vital de la care iradiază lumina și căldura dătătoare de viață, conștiința cea mai înaintată a poporului nostru... Este necesar să acționăm cu toată hotărîrea pentru creșterea tot mai puternică a rolului conducător al partidului în toate sectoarele de activitate... Fiecare activist, fiecare membru de partid trebuie să acționeze cu întreaga răspundere pentru creșterea forței și întărirea unității partidului — garanția supremă a mersului înainte al patriei noastre...”

În același timp, statul devine pentru prima oară în istoria țării noastre reprezentantul suprem al proprietarilor și producătorilor de tip socialist. În calitatea sa de exponent al puterii supreme a celor ce muncesc, de organizator al vieții întregului popor, statului democrației muncitorești-revoluționare îi revine răspunderea planificării, organizării și conducerii unitare, pe baza planului național unit de dezvoltare, a întregii activități economico-sociale. Puternica dezvoltare a forțelor de producție, amplificarea fără precedent a activității economico-sociale impun, ca o necesitate obiectivă, creșterea în continuare a rolului statului în dezvoltarea uni-

tară, echilibrată și proporțională a societății, în progresul ei multilateral, pe calea înaintării spre comunism.

Dinamica societății socialiste este condiționată de dezvoltarea largă a învățămîntului, științei și culturii, de promovarea unui nou sistem de valori, în centrul cărora se află omul, humanismul revoluționar, principiile eticii și echității socialiste, de realizare a unei noi calități, superioare. Întreaga viață social-politică este caracterizată printr-un adevărat proces de înnoire și omogenizare ideologică și valorică, întemeiate pe o nouă conștiință de sine a societății, conștiința socialistă, care îndeplinește un rol esențial în formarea omului nou, în accelerarea progresului multilateral al societății.

Experiența istorică a arătat că noua orînduire se constituie și se maturizează de-a-lungul unui șir de etape istorice distincte, ale căror număr, încălcrătură de sarcini, obiective concrete și durată depind de condițiile istorice, economice, sociale, politice și naționale.

Ținînd seama de aceste considerente, partidul nostru a fundamentat, cu contribuția decisivă a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, conceptul de societate socialistă multilateral dezvoltată, care se distanțează de viziunile lineare, pregnant cantitativiste, unilaterale asupra dezvoltării noul orînduiri, oferind gîndirii și practicii social-politice un orizont larg de angajare responsabilă și creație istorică novatoare. El contribuie astfel la concretizarea și îmbogățirea teoriei și practicii edificării socialismului și comunismului în raport cu realitățile țării noastre și exigențele epocii în care trăim și se impune ca un concept deosebit în mișcarea marilor idei, în dezbaterile și confruntările ce se desfășoară în legătură cu problemele cardinale ale dezvoltării economico-sociale contemporane.

Documentele de partid evidențiază amplul bilanț al marilor și profundelor schimbări revoluționare ce au avut loc în economia națională și structura socială, în gîndirea și modul de existență ale oamenilor, în întreaga fizionomie a societății românești, formulînd teze și concluzii teoretice de mare însemnătate pentru fiecare etapă istorică a procesului edificării noul societăți în țara noastră, referitoare la fenomenele economice și politice, la soluțiile revoluționare pe care acestea le impun.

Așa cum se subliniază în Tezele din aprilie 1988, în vederea asigurării dezvoltării construcției socialiste, „... noi am por-

* NICOLAE CEAUȘESCU — *Expunere la Sedința comună a Plenumului C.C. al P.C.R., organelor democratice și organizațiilor de masă și obștești, Scînteia din 23 noiembrie 1988, pag. 5, cap. X.*

nu întotdeauna și pornim de la concepția revoluționară că socialismul, ca de altfel orice orinduire, își are legile sale obiective și se perfecționează continuu, corespunzător stadiului de dezvoltare. Am pornit de la concepția revoluționară că socialismul se înfăptuiește în mod diferit de la o țară la alta, într-o etapă sau alta a dezvoltării societății, că legile obiective și principiile socialismului științific se aplică diferențiat de fiecare partid la condițiile și realitățile concrete din țara respectivă.*

Trasparanțența la proiectul a obiectivelor strategice stabilite de Programul partidului asigură o creștere puternică a forțelor de producție, dezvoltarea intensivă a industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate, realizarea unei noi calități a muncii și vieții, înfăptuirea noii revoluții agrare și trecerea României la un nou stadiu de dezvoltare economico-socială: cel de țară socialistă mediu dezvoltată. Totodată, acest document de importanță epocală evidențiază faptul că între treapta inferioară și cea superioară a comunismului nu există un zid despărțitor și nici contradicții antagoniste, între aceste două faze fiind o strinsă unitate dialectică.

În concepția Partidului Comunist Român, a secretarului său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, știința și, alături de ea, în strinsă unitate dialectică, învățământul și cultura au un rol determinant în realizarea progresului economic și social, în amplu operă de făurire a noii societăți.

În acest sens, documentele de partid evidențiază în mod pregnant necesitatea promovării pe scară largă a progresului tehnico-științific ca o condiție esențială pentru asigurarea unei reproducții largite de tip intensiv, pentru accentuarea laturilor calitative ale activității din toate sectoarele și realizarea unor ritmuri înalte de creștere a veniturii naționale, ca bază a transformării României, până la sfârșitul secolului, într-o țară socialistă multilateral dezvoltată.

Aprofundind teza pe care a enunțat-o cu peste două decenii în urmă, potrivit căreia știința și învățământul constituie factori hotărâtori ai dezvoltării economico-sociale în condițiile

* NICOLAE CEAUȘESCU — *Expunere cu privire la unele probleme ale conducerii activității economico-sociale, ale muncii ideologice și politico-educative, precum și ale situației internaționale*, Ed. politică, Buc., 1988, pag. 25-26.

revoluției tehnico-științifice contemporane, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a evidențiat concluzia strategică a necesității înfăptuirii unui triplu și convergent proces revoluționar: o nouă revoluție tehnico-științifică, o nouă revoluție agrară și o nouă revoluție în pregătirea și conștiința tuturor categoriilor sociale, ca temelie a înfăptuirii Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

„Programele de dezvoltare economico-sociale, perspectivele dezvoltării patriei noastre până în anul 2000, sublinia secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, în cuvântarea la deschiderea noului an de învățământ 1988/1989, impun, ca o necesitate obiectivă, perfecționarea și ridicarea la un nivel tot mai înalt a învățământului, a cercetării științifice... Trebuie să punem permanent la baza întregii noastre activități din toate sectoarele, cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane în general. Să desfășurăm întreaga noastră activitate pe baza concepției revoluționare, științifice despre lume și viață — materialismul dialectic și istoric, principiile socialismului științific”.

Noua revoluție tehnico-științifică reprezintă forma actuală de manifestare a procesului de profunde restructurări parcurs de știința și tehnologia contemporane în căutarea unor soluții viabile la problemele tot mai complexe ale progresului societății. Caracteristicile sale esențiale sînt: ritmul densăbit de alert al obținerii și aplicării rezultatelor cercetării; aportul substanțial al acestora la progresul științei și tehnologiei; gama tot mai largă a implicațiilor lor asupra cunoașterii și acțiunii umane; forța crescîndă a impactului exercitat asupra întregii existențe a individului și a societății în ansamblu.

Conceptul de societate socialistă multilateral dezvoltată, fundamentat de secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, integrează organic progresul științei și tehnicii în strategia generală de făurire a noii orinduirii, de ridicare a României pe trepte superioare de dezvoltare economică și socială.

De pe pozițiile unei viziuni lucide, novatoare cu privire la necesitatea promovării largi a științei și tehnologiei moderne în toate sectoarele, la înscrierea țării noastre pe coordonatele revoluției tehnico-științifice contemporane, în anii care au

urmat Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român, au fost adoptate importante măsuri ce au determinat noul statut social și economic al cercetării științifice românești, cadrul său organizatoric, mecanismele de implementare a rezultatelor sale în producție, în întreaga viață a societății.

Successesele obținute în dezvoltarea științei și tehnologiei românești, amplificarea participării cercetării proprii la cooperarea internațională în acest domeniu au la bază strategia unitară și de largă perspectivă fundamentată de partidul nostru, de secretarul său general, în vederea afirmării cu putere a noii revoluții tehnico-științifice în toate sectoarele de muncă. Obiectivele și direcțiile de bază ale acestei strategii sunt concretizate în programele de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și introducere a progresului tehnice în toate domeniile de activitate.

Documentele programatice ale partidului situează știința și tehnologia avansate la baza întregului proces al dezvoltării economice intensive, subliniind interdependența esențială dintre promovarea largă a progresului tehnice și creșterea tot mai accentuată a eficienței economice.

Una din sarcinile principale o reprezintă intensificarea puternică a cercetării științifice și dezvoltării tehnologiei, accelerarea introducerii progresului tehnice, creșterea aportului acestuia la modernizarea economiei, la sporirea eficienței întregii activități economico-sociale.

Așa cum se sublinia în cuvântarea tovarășei academiciene doctor inginer Elena Ceaușescu la deschiderea lucrărilor celui de-al III-lea Congres național al chimiei — „un rol de importanță deosebită în dezvoltarea economico-socială au avut știința, învățământul, care, în anii socializmului, au cunoscut o puternică dezvoltare și au avut o contribuție determinantă în realizarea planurilor și programelor de dezvoltare economico-socială. Realizările pe care le-am obținut nu ar fi putut fi înfăptuite fără dezvoltarea puternică a învățământului, a cercetării științifice în patria noastră”.

Obiectivele de cercetare-dezvoltare sunt fundamentate în concordanță cu cerințele prioritare ale dezvoltării de tip intensiv, ele vizând obținerea fondului de soluții tehnico-științifice capabile să susțină mutațiile impuse în însăși esența noului tip de dezvoltare, caracteristic economiei românești în

actuala etapă. În acest sens, documentele partidului prevăd finalizarea efortului propriu de cercetare prin efectele de ordin calitativ, constând în creșterea mai rapidă a productivității muncii, în ridicarea nivelului tehnic și calitativ, a competitivității produselor, perfecționarea tehnologiilor de fabricație prin automatizare, electronizare, robotizare, cibernetizare, valorificarea superioară, complexă a resurselor, dezvoltarea mai puternică a bazei de materii prime și energetice, reducerea consumurilor specifice și a costurilor de producție.

Noua revoluție tehnico-științifică presupune și, totodată, determină perfecționarea continuă a pregătirii profesionale, înnoirea profundă a modului de a gândi și acționa, formarea unui nou tip de muncitor, capabil nu numai să minuiască tehnica, dar și să o perfecționeze continuu, să aibă rolul hotărâtor în ridicarea calității și nivelului tehnic al producției, în dezvoltarea generală a patriei.

În legătură cu această problemă, secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, arată că: „Înfăptuirea prevederilor actualului cincinal este posibilă numai pe baza celor mai noi ruceriri ale științei, a angajării ferme a întregii activități de cercetare în realizarea acestor obiective. În mod corespunzător, trebuie să împletim ferm cercetarea cu învățământul, cu producția, să legăm mai strâns întreaga cercetare de cerințele practice ale producției, de soluționarea problemelor care apar zi de zi”.

1. 1. Organele de securitate — aparat specializat al puterii oamenilor muncii, al partidului și statului

Întregul proces de transformări revoluționare început o dată cu revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, declanșată la 23 August 1944, s-a desfășurat în condițiile unei aprige confruntări cu politica forțelor reacționare interne și externe. În această luptă complexă, dusă de popor sub conducerea partidului comunist, un rol important a revenit organelor de securitate.

* NICOLAE CEAUȘESCU — *Expunere la Sedința comună a Plenarei C.C. al P.C.R., organelor democratice și organizațiilor de masă și obștești, 29 noiembrie 1988, pag. 9, cap. V.*

În fața de Partidul Comunist Român, organele de securitate au avut înalta misiune de a participa, ca aparat specializat, alături de întregul popor, la apărarea și consolidarea cuceririlor revoluționare ale celor ce muncesc, la edificarea societății socialiste în patria noastră.

În Programul P.C.R., precum și în cuvântările rostite de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU la întrunirile cu activul de bază al Ministerului de Interne, crearea organelor de securitate este apreciată ca o mare realizare a partidului, fără de care nu s-ar fi putut desfășura cu succes activitatea de făurire a socialismului.

Acest act a reprezentat un obiectiv necesar în cadrul procesului revoluționar, inițiat și condus de gloriosul nostru partid comunist, de făurire a noului stat al celor ce muncesc, care să slujească și să apere interesele poporului, să asigure activitatea de înlăptuire a politicii partidului în domeniul apărării securității statului.

Evidențiind sensul și semnificația acestei importante acțiuni politice, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, comandantul suprem al Forțelor Armate ale R. S. România, sublinia: „... odată înstaurată puterea maselor populare, a clasei muncitoare, a tărâmintii și intelectualității, din momentul în care poporul devine pentru prima dată stăpîn pe destinele sale, el trebuie — dacă dorește să asigure mersul înainte al revoluției și făurirea noului orînduiri — să-și creeze și organele proprii ale puterii de stat, începînd cu armata, cu organele de securitate, cu întregul aparat de stat”.*

Crearea organelor de securitate și întregii activități desfășurate de ele se inseră în concepția revoluționară a partidului nostru, potrivit căreia revoluția socialistă trebuie să-și faurască propriile organe de stat ca instrumente ale clasei muncitoare însărcinate să vegheze la apărarea cuceririlor revoluționare, să asigure în practică exercitarea de către popor a conducerii suverane a țării.

* NICOLAE CEAUȘESCU — Cuvîntare la întrunirea cu activul de bază al Ministerului Afacerilor Interne, 12 iul. 1973. În România pe drumul desăvîșirii construcției socialiste multilaterale dezvoltate, vol. 9, 121, politică, 1974, pag. 388-389.

Concepția și practica partidului nostru în aplicarea acestor teze fundamentale a ideologiei materialist — dialectice s-au concretizat în transformarea revoluționară a vechiului aparat de stat, menținîndu-se ceea ce a fost progresist, ceea ce s-a atăsat fără rezerve intereselor revoluției și înlăturîndu-se ceea ce se opunea noului. Toate acestea au fost însoțite de crearea structurilor specifice aparatului de stat necesar noului orînduiri, de permanenta orientare politică a activității sale, de promovarea, în organele respective, a unor cadre profund atașate cauzei revoluției.

Privind retrospectiv, se poate aprecia că activitatea organelor de securitate — de la înființare și pînă în prezent — se integrează în istoria făurită în acest răstimp de către poporul român, liber și stăpîn pe soarta sa, condus de eroiul și gloriosul nostru partid comunist. „Ca instrument al puterii oamenilor muncii, al partidului și statului, chemat să apere cuceririle revoluționare ale celor ce muncesc împotriva uneltirilor și acțiunilor dușmanilor construcției socialiste — sublinia tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — securitatea și-a îndeplinit în bune condițiuni menirea sa. Activitatea organelor de securitate este o parte integrantă a activității generale a statului socialist, rezultatele muncii lor oglindindu-se în succesele de ansamblu ale țării noastre”.*

Desfășurîndu-și activitatea sub conducerea și îndrumarea partidului, organele de securitate au adus o importantă contribuție la îndeplinirea sarcinilor și obiectivelor diferitelor etape care s-au succedat în procesul complex și multilateral al făuririi noului orînduiri în țara noastră.

Ele au acționat cu fermitate, curaj și devotament, contribuind activ la descoperirea, lichidarea și trimiteră în fața justiției a multor spioni, trădători, diversioniști, teroriști, sabotatori și a altor elemente dușmănoase care, cu sprijinul serviciilor de spionaj, al forțelor reacționare din exterior, au încercat să slăbească și să răstoarne puterea poporului, pentru a readuce burghezia la conducerea țării.

„... Organele securității statului — arăta secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — mi des-

* NICOLAE CEAUȘESCU — Cuvîntare la Convîntătură cu activul de bază al Ministerului Afacerilor Interne, 18 iulie 1967. În România pe drumul desăvîșirii construcției socialiste multilaterale dezvoltate, vol. 2, 161, politică, Buc. 1968, pag. 307-308.

făsurat o activitate intensă, au dus o luptă neobosită împotriva dușmanilor construcției socialismului, a celor care nu au înțeles năzuințele poporului nostru și au încercat să oprească sau să împiedice făurirea viitorului liber și luminos al patriei noastre. Putem spune că organele securității statului și-au îndeplinit întocmai misiunea încredințată de partid, făcându-și cu răspundere datoria față de popor, față de patrie”.*

În anii construcției socialiste au fost elaborate hotărâri de partid și legi menite să asigure punerea în concordanță a activității organelor de stat, inclusiv a celor de securitate, cu transformările revoluționare care s-au produs în diferite domenii ale vieții economico-sociale. Acționând în conformitate cu documentele de partid și legile țării, în baza indicațiilor și ordinelor de o excepțională valoare teoretică și practică date permanent de comandantul nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, în perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român s-au produs profunde mutații în concepția de muncă și structura organizatorică, în formele și metodele de activitate ale organelor securității statului. Sub îndrumarea permanentă a Partidului Comunist Român, care a creat aparatul securității statului, l-a înarmat cu concepția revoluționară de muncă, l-a format și călătorește în luptă, punându-l în slujba servirii intereselor fundamentale ale noli orînduirii, ale statului socialist și ale poporului român, acesta a reușit să-și îndeplinească în mod corespunzător sarcinile și misiunile încredințate.

1. 2. Organele de securitate — componentă a sistemului apărării naționale

Făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate în România constituie un proces unic, unitar și indivizibil, în cuprinsul căruia, între sarcinile multiple și complexe ale construcției pasnice, socialiste și sarcinile prioritare de apărare a țării împotriva oricăror acțiuni care vizează cuceririle revo-

* NICOLAE CEAUȘESCU — Cuvîntare la adunarea festivă consacrată aniversării a 20 de ani de la înființarea securității statului, 25 august 1963, în România pe drumul desăvîșirii construcției socialiste, vol. 3, Ed. politică, Buc., 1969, pag. 470.

luționare ale poporului, independența, suveranitatea și integritatea teritorială ale țării există o strînsă legătură. Ele formează două laturi ale aceluiași proces, societatea socialistă constituindu-se ca un sistem global, în cadrul căruia, alături de celelalte componente și în strînsă corelație cu acestea, funcționează ca element de bază și apărarea națională.

Societatea noastră socialistă nu și-ar putea realiza integral și optim obiectivele fundamentale — economice, politice, sociale, cultural-științifice și de altă natură — dacă nu ar poseda propriile sale garanții de securitate, propria sa concepție de apărare și sistemul care să o realizeze.

Potrivit concepției Partidului Comunist Român, apărarea patriei este cauza și opera întregului popor, deoarece ea are o adîncă motivație socială, toți cetățenii fiind în egală măsură interesați în salvagardarea cuceririlor revoluționare ale poporului, a suveranității, independenței și integrității teritoriale ale României socialiste, în prevenirea și contracararea oricăror acțiuni subversive sau agresive întreprinse de puteri străine. Tocmai în acest scop, legile statului nostru prevăd un ansamblu de măsuri care să asigure pregătirea în vederea apărării, nu numai a forțelor armate, ci a întregii națiuni, a tuturor cetățenilor.

Elaborîndu-și concepția științifică și revoluționară despre apărarea patriei, Partidul Comunist Român își manifestă rolul conducător într-unul din domeniile de însemnătate vitală ale edificării societății socialiste și comuniste. Este firesc și necesar ca elaborarea concepției fundamentale asupra apărării naționale să se realizeze sub conducerea nemijlocită a partidului — centrul vital al națiunii noastre socialiste, forța politică conducătoare a întregii activități economico-sociale.

Calitățile de gînditor revoluționar și de eminent conducător politic ale tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU se remarcă în mod strălucit și în elaborarea concepției de largă cuprindere și profundă originalitate asupra apărării valorilor fundamentale ale socialismului, a rolului ce revine organelor de securitate în acest domeniu important de activitate. Aceasta pune în evidență în mod pregnant grija deosebită pe care partidul, secretarul său general o acordă salvagărdării cuceririlor revoluționare ale poporului, apărării și consolidării independenței și suveranității naționale, creării tuturor condițiilor pentru ca

...aşa cum se vede din textul...

Abia atunci, după o lungă perioadă...

Sintetizând şi ridicând pe trepte superioare gândirea militară românească, în lumina materialismului dialectic...

Elaborată pe baza concepţiei materialist-dialectice şi istorice, a ideologiei şi politicii Partidului Comunist Român...

Prin caracterul său dinamic, deschis inovaţiilor, doctrina militară românească este supusă unui proces continuu de dezvoltare şi îmbogăţire...

Pe baza principiilor sale, se realizează...

Conceptul de către Partidul Comunist Român...

...deplină concordanţă cu accasii

...de centru vital al naţiunii, Partidul Comunist Român este...

Conducerea de către partid ca necesitate obiectivă rezultă...

Principiul dreptului inalienabil al conducerii apărării naţionale...

Privit concepţiei Partidului Comunist Român, a comandantului suprem al Forţelor Armate ale Republicii Socialiste Române...

Conceptia, organizarea și conducerea muncii de securitate, selecționarea și pregătirea cadrelor, mijloacele și metodele folosite — componente ale activității științifice desfășurate de organele de securitate în concordanță cu cerințele și mutațiile produse în situația operativă

II. 1. Conceptia, organizarea și conducerea muncii de securitate

Conceptia revoluționară a comandantului nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, privind rolul organelor de securitate în apărarea și consolidarea ordinii socialiste pe linia apărării cu vigilență și fermitate a orânduirii sociale și de stat, a tuturor valorilor făurite de poporul român în anii construcției socialiste are ca fundament teoretic legitățile generale ale revoluției socialiste. În orice timp și în orice țară se desfășură procesul revoluționar din țara noastră.

Teza de o deosebită importanță a tovarășului nostru suprem, comandantul nostru suprem, este că în orice țară revoluția socială este o luptă de masă, o luptă de masă în care poporul, prin soluționarea eficientă a problemelor sale, contribuie la victoria revoluției. Acesta este rolul principal al organelor de securitate în lupta revoluționară, socialiste. Organele de securitate trebuie să asigure în mod eficient și sigur, în orice timp și în orice țară, în orice condiții, în orice situație, în orice moment al marelui proces revoluționar, activitatea lor să desfășureze în acest scop la nivelul sistemului nostru social — în lupta noastră a organelor de securitate — să fie condusă de către partid

Necesitatea conducerii activității organelor de securitate de către partid este abordată teoretic în documentele partidului nostru, în cuvântările comandantului suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. Din această valoroasă și originală contribuție teoretică se desprind teze ce definesc conducerea politică a organelor de securitate ca o condiție de bază a realizării sarcinilor de mare răspundere ce le revin.

Îndeplinirea acestei condiții, precum și faptul că măsurile din domeniul securității statului au mare implicație politică, socială, atât internă, cât și internațională, ele angajând țara, partidul, întreaga societate românească, impun imperios ca organele de securitate să se afle sub controlul direct al Partidului Comunist Român.

Datorită caracterului politic al activității organelor de securitate, acestea răspund de modul cum își îndeplinesc atribuțiile și misiunile în fața Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a comandantului suprem al Forțelor Armate, lucru statuat și în actele normative în vigoare.

În acest sens, în Tezele din aprilie se evidențiază cu deosebită pregnanță necesitatea stringentă de a se asigura toate organele de securitate și miliție să se afle permanent sub controlul organelor de partid, să răspundă în fața partidului și poporului pentru acțiunile lor. Aceasta constituie cea mai sigură garanție că nu se vor comite abuzuri, că se va înlăuri legalitatea socialistă și reprezentă, totodată, o recunoaștere a democrației muncitorești-revoluționare.

O linie directoare pentru întreaga activitate de securitate o constituie indicațiile și ordinul comandantului suprem de a ține seama permanent de schimbările care au loc în societatea noastră, de noile evoluții și tendințe ale situației internaționale, de a adapta formele și metodele de muncă la aceste schimbări în permanență și rolul său, noianu de securitate este continuu implementată în actualitate și are, în același timp, protecția în viitor. Aceasta constituie condiția esențială a stabilirii concepției, obiectivelor și direcțiilor de acțiune, a folosirii eficiente a forțelor și mijloacelor, a îndeplinirii cu succes a atribuțiilor ce revin organelor de securitate în apărarea eucertrilor revoluționare, socialiste ale poporului.

Prin urmare, activitatea organelor de securitate în lupta în organelor de securitate în apărarea cauzelor revoluției și conducerea lor de către partid se prezintă ca un factor de asigurare a fermității și combativității revoluționare. În lăte

... elemente esențiale din țara noastră, în special din zona de frontieră. În acest context, este necesar să se țină seama de faptul că, în prezent, situația de securitate în România este relativ stabilă, dar există încă unele riscuri de destabilizare a statului român. Astfel, în practica principală, fundamentată de comanda și control, se poate observa că organele de securitate se ocupă de prevenirea și eliminarea amenințărilor la adresa securității naționale. În acest scop, se desfășoară activități de informare, de educare și de pregătire a populației, precum și activități de cooperare cu autoritățile din străinătate. În plus, se desfășoară activități de cercetare științifică și de dezvoltare tehnologică, care contribuie la creșterea eficienței activității de securitate. În concluzie, activitatea de securitate în România este o activitate complexă, care implică o serie de măsuri de prevenire, de control și de intervenție, care au ca scop asigurarea securității naționale și a stabilității statului român.

Pentru a executa întocmai sarcinile și misiunile ce le revin, organele de securitate trebuie să aibă la dispoziție o serie de mijloace metodologice și a mijloacelor folosite, a perfecționării activității de securitate. Astfel, se desfășoară activități de perfecționare a activității de securitate, care au ca scop creșterea eficienței activității de securitate. În acest scop, se desfășoară activități de perfecționare a activității de securitate, care au ca scop creșterea eficienței activității de securitate. În plus, se desfășoară activități de perfecționare a activității de securitate, care au ca scop creșterea eficienței activității de securitate. În concluzie, activitatea de securitate în România este o activitate complexă, care implică o serie de măsuri de prevenire, de control și de intervenție, care au ca scop asigurarea securității naționale și a stabilității statului român.

Pe baza concepției de muncă statuate, a reglementărilor legale, precum și a unei permanente analize statistice a activității de securitate, se poate observa că activitatea de securitate este o activitate complexă, care implică o serie de măsuri de prevenire, de control și de intervenție, care au ca scop asigurarea securității naționale și a stabilității statului român. Astfel, se desfășoară activități de perfecționare a activității de securitate, care au ca scop creșterea eficienței activității de securitate. În plus, se desfășoară activități de perfecționare a activității de securitate, care au ca scop creșterea eficienței activității de securitate. În concluzie, activitatea de securitate în România este o activitate complexă, care implică o serie de măsuri de prevenire, de control și de intervenție, care au ca scop asigurarea securității naționale și a stabilității statului român.

Activitatea de securitate în România este o activitate complexă, care implică o serie de măsuri de prevenire, de control și de intervenție, care au ca scop asigurarea securității naționale și a stabilității statului român. Astfel, se desfășoară activități de perfecționare a activității de securitate, care au ca scop creșterea eficienței activității de securitate. În plus, se desfășoară activități de perfecționare a activității de securitate, care au ca scop creșterea eficienței activității de securitate. În concluzie, activitatea de securitate în România este o activitate complexă, care implică o serie de măsuri de prevenire, de control și de intervenție, care au ca scop asigurarea securității naționale și a stabilității statului român.

În concluzie, activitatea de securitate în România este o activitate complexă, care implică o serie de măsuri de prevenire, de control și de intervenție, care au ca scop asigurarea securității naționale și a stabilității statului român. Astfel, se desfășoară activități de perfecționare a activității de securitate, care au ca scop creșterea eficienței activității de securitate. În plus, se desfășoară activități de perfecționare a activității de securitate, care au ca scop creșterea eficienței activității de securitate. În concluzie, activitatea de securitate în România este o activitate complexă, care implică o serie de măsuri de prevenire, de control și de intervenție, care au ca scop asigurarea securității naționale și a stabilității statului român.

... și combativității revoluționare.

Îndeplinirea la un nivel superior de calitate și eficiență a obiectivelor stabilite, a sarcinilor și misiunilor încredințate organelor de securitate se realizează prin aplicarea la specificul muncii noastre a principiilor, normelor și metodelor formulate de știința conducerii societății.

Necesitatea conducerii științifice rezultă din complexitatea problemelor de securitate, complexitate ce impune orientarea fermă spre știință, aceasta însemnând activitate de studiu, căutarea de idei care să își găsească aplicabilitatea, finalitatea și eficiența. Astfel, activitatea de securitate este o activitate științifică, care implică o serie de măsuri de prevenire, de control și de intervenție, care au ca scop asigurarea securității naționale și a stabilității statului român.

Procesul conducerii se manifestă ca una din activitățile cele mai importante, care începe cu definirea scopului, continuă succesiv cu previzionarea, organizarea, comanda, coordonarea, controlul și, ca finalitate, atingerea obiectivelor propuse.

Succesul acestor funcții este determinată de faptul că procesul de conducere, având un caracter ciclic, se divide în anumite stadii, etape, fiecare dintre acestea constituind premisa necesară etapei următoare. În acest fel, funcțiile conducerii acționează ca un mecanism complex, fiecare dintre ele asigurând rezolvarea anumitor probleme și contribuind, astfel, la realizarea sarcinilor de ansamblu.

Aplicând principiile științei conducerii la specificul muncii de securitate, desfășurarea procesului de conducere se desfășoară pe urmatoarele etape: previzionarea, organizarea, comanda, coordonarea și controlul.

Actul previzional ocupă un loc central în procesul de conducere a muncii specifice organelor de securitate. Previziunea se realizează pe baza cunoașterii adevărate a situației existente la un moment dat — a posibilităților de evoluție a situației și înțelegând caracterul dinamic al situației operative de securitate, implicărilor, efectelor posibile și, în același timp, stabilirea obiectivelor și sarcinilor necesare a fi realizate în raport cu acestea.

Totodată, previziunea asigură condițiile premergătoare pentru desfășurarea activității de organizare, asigurând astfel posibilitatea de a se realiza obiectivele stabilite.

Previziunea este o activitate foarte importantă în realizarea activității de securitate, care implică o serie de măsuri de prevenire, de control și de intervenție, care au ca scop asigurarea securității naționale și a stabilității statului român.

verder ordnen wir dann auch die Punkte α und β so, dass
 $\alpha \leq \beta$ gilt.

Printre activitate prevăzută a comitului de
coordonare sunt: a) stabilirea structurii de
coordonare;

Planeta prezintă în activitatea de construcție a sistemelor de
rețea în condiții de activitate a volumului de informații necesare
pentru a se continua activitatea de construcție a sistemelor de rețea
de la începutul timpului de activitate de construcție.

[illegible]

total de previziune realizat pe baza cunoștințelor puse la trebură de specialiști: patologia judiciară, criminologie, criminalistica, dreptul penal, precum și din cercetarea teoriei și practicii muncii de securitate asigură cunoașterea din timp a cauzelor și cauzalității care determină ori favorizează săvârșirea de infracțiuni sau alte fapte și fenomene care pot afecta de îndată siguranța și securitatea în competența organelor de securitate.

Această cunoaştere este esenţială în vederea orientării în perspectiva dezvoltării societăţii noastre, atât în ceea ce priveşte aspectul economic, în raport cu activitatea de producţie, cât şi în ceea ce priveşte aspectul social, în ceea ce priveşte organizarea şi funcţionarea societăţii. În acest context, cunoaşterea şi înţelegerea mecanismelor de funcţionare a societăţii este esenţială pentru stabilirea direcţiilor de dezvoltare a societăţii noastre.

cauze are un rol
complet și conștient
în evoluția ne-
plăni de hotărâre
pentru a se institui un
respectiv. Pe
de perfectare a
normative

de modificare a unor reguli etice și pasale de excludere rela-
țiilor sociale

Rezultatul activității de previziune este înscris, la nivelul conducerii organului securității naționale, a unității sau subunității în programul săptămânal, lunar, semestrial și anual și misiunile încredințate.

Organizarea — ca atribut al conducerii științifice — are
pendința de hotărârea în desfășurarea muncii care se realizează. Ea
determină, pe de o parte, crearea unor relații care asigură
integralitatea sistemului conducător și, pe de altă parte, raporturile
între componentele acestuia, alegerea structurilor și a înzestrării
tehnico-materiale, stabilirea cadrului și direcționarea muncii
lui, iar, pe de altă parte, formarea sistemului conducător, ca-
pabil să influențeze eficient sistemul condus, făcându-l să funcționeze
corect și eficient. Ea reprezintă o activitate de proiectare a activității
conducătoare și sarcinilor specifice. Ea se fundamentează pe regle-
rile științifice care stabilesc condițiile de funcționare și de
dezvoltare a activității științifice, asigurând astfel pe baza
unor criterii științifice.

Organizarea include stabilirea structurilor unităților și subunităților pe profilul de muncă și specialități, cu toate serviciile, compartimentele și verigile lor ierarhice, relațiile de subordonare, cooperare și coordonare dintre ele, activitatea de servicii, pe lângă activitatea principală, asigurarea efectivului

Ea reprezintă, în același timp, veriga ce face legătura între hotărârea comandantului și cadrele cu funcții de execuție, incluzând întregul ansamblu de măsuri vizând raționalizarea resurselor umane și materiale, pentru îndeplinirea în cele mai bune condiții a ordinelor și hotărârilor.

Cerința esențială care stă la baza organizării științifice a structurilor organelor de securitate o constituie adaptarea soluțiilor existente prin care se asigură supletea, flexibilitatea, operativitatea și, în primul rând, cu maximum de eficiență a forțelor și mijloacelor din dotare.

În realizarea acestor deziderate sînt aplicate o serie de principii care au ca lor predominant alături de scopul urmărit, obiectivul, acesta constînd în faptul că organizarea nu este un scop în sine, ci un mijloc, un instrument pentru înlăptuirea scopului stabilit; principiul conducerii unitare, principiul subordonării, principiul ierarhiei, principiul unităţii de comandă, principiul responsabilităţii, principiul competenţei, principiul specializării, principiul flexibilităţii structurii, principiul adaptabilităţii, principiul

pe lângă asigurarea activității de securitate, asigurarea integrității și de calitate a obiectivelor

Organizarea se bazează pe stabilirea corectă a structurii proprii a problemelor stăruind în competența organelor de securitate, pe coordonarea activității acestora în vederea realizării obiectivelor permanente în activitatea de securitate, pe asigurarea activității de securitate în condiții de înaltă eficiență și pe asigurarea activității de securitate în condiții de înaltă eficiență și pe asigurarea activității de securitate în condiții de înaltă eficiență.

În procesul de asigurare a securității, activitatea de securitate se desfășoară pe baza unor principii și metode adecvate, care asigură realizarea obiectivelor de securitate prin adaptarea și aplicarea corespunzătoare a metodelor de securitate. Activitatea de securitate se desfășoară în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate, care asigură realizarea obiectivelor de securitate în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate.

Activitatea de securitate se desfășoară în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate, care asigură realizarea obiectivelor de securitate în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate. Activitatea de securitate se desfășoară în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate, care asigură realizarea obiectivelor de securitate în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate.

Procesul de asigurare este continuu perfectibil, în procesul de asigurare se realizează perfecționarea activității de securitate, care asigură realizarea obiectivelor de securitate în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate. Activitatea de securitate se desfășoară în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate, care asigură realizarea obiectivelor de securitate în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate.

Funcționalitatea activității de securitate se realizează în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate, care asigură realizarea obiectivelor de securitate în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate. Activitatea de securitate se desfășoară în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate, care asigură realizarea obiectivelor de securitate în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate.

venire și neutralizare a activității dușmanului, dispunerea și aplicarea măsurilor de securitate și asigurarea integrității a situației operative

Activitatea de securitate se desfășoară în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate, care asigură realizarea obiectivelor de securitate în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate.

Activitatea de securitate se desfășoară în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate, care asigură realizarea obiectivelor de securitate în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate. Activitatea de securitate se desfășoară în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate, care asigură realizarea obiectivelor de securitate în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate.

Activitatea de securitate se desfășoară în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate, care asigură realizarea obiectivelor de securitate în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate. Activitatea de securitate se desfășoară în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate, care asigură realizarea obiectivelor de securitate în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate.

În activitatea de securitate comanda implică o răspundere deosebită, care asigură realizarea obiectivelor de securitate în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate. Activitatea de securitate se desfășoară în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate, care asigură realizarea obiectivelor de securitate în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate.

În activitatea de securitate comanda implică o răspundere deosebită, care asigură realizarea obiectivelor de securitate în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate. Activitatea de securitate se desfășoară în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate, care asigură realizarea obiectivelor de securitate în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate.

Unitatea de comandă este o unitate de securitate care asigură realizarea obiectivelor de securitate în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate. Activitatea de securitate se desfășoară în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate, care asigură realizarea obiectivelor de securitate în condiții de înaltă eficiență și socio-profesională specifică activității de securitate.

O particularitate deosebită a activității de securitate este faptul că în cadrul organelor de securitate o reprezentativă îmbinare armonioasă cu munca colectivă, aceasta găsiți expresia în modul cum sunt elaborate programele și planurile de muncă, instrucțiunile și ordinele de muncă, în conținutul și semnificația acestora

În elaborarea deciziei — actul prin care conducerea pune în acțiune organizarea colectivului de muncă și asigură conjugarea eforturilor efectivelor pentru atingerea obiectivelor stabilite —, factorii de comandă au aporatură de securitate și permanent în vedere că aceasta are un pronunțat caracter politic, orice eroare putând avea implicații deosebite.

Activitatea de conducere trebuie să se desfășoare într-un mod important act este tratat cu deosebită răspundere, el influențând eficiența întregii munci desfășurate la un anumit nivel.

În aceeași măsură, se ține seama de faptul că gradul și pe pozițiile anterioare de conducere. În raport cu aceste deprinderi, un ansamblu de condiții sociale, economice, politice, de cultură, culturale, care contribuie la înțelegerea deplină, corectă a motivației deciziei, stimulând astfel activitatea, angajarea, implicarea activă, inițiativele, crearea unor convingeri ferme în realizarea obiectivelor stabilite.

Coordonarea — ca atribut specific al conducerii în domeniul securității statului — asigură conjugarea eforturilor și dirijarea capacităților de acțiune într-o concepție unitară, în vederea îndeplinirii la un nivel ridicat de calitate și eficiență a atribuțiilor și misiunilor ce revin organelor de securitate.

Necesitatea activității de coordonare este impusă de complexitatea sarcinilor de lucru și de faptul că activitatea de securitate este suverană în soluționarea problemelor de securitate. Aceasta se realizează la nivelul unităților subordonate, care sunt în relații de coordonare cu unitățile de comandă și cu celelalte compartimente de muncă stabilite în scopul asigurării unității de acțiune, folosind metodele adecvate de muncă, asigurând o cooperare întru realizarea obiectivelor stabilite de conducere.

Prin cooperare se asigură și în domeniul securității statului unitate și coordonare la toate nivelurile, precum și în raporturile dintre aceste niveluri, asigurându-se o coordonare unitară a activității de securitate în toate domeniile de activitate.

Ca activitate de conducere cu atribuții de coordonare, studiul și propunerea de soluții de activitate direcționale și de activitate de securitate sunt atribuții de activitate direcționale și de activitate de securitate, dispunând de atribuții de activitate de securitate și de activitate de securitate, asigurându-se o coordonare unitară a activității de securitate în toate domeniile de activitate, asigurându-se o coordonare unitară a activității de securitate în toate domeniile de activitate, asigurându-se o coordonare unitară a activității de securitate în toate domeniile de activitate.

Controlul se înscrie ca o funcție de bază în exercițiul activității de conducere, constituind un complex de activități

executate sistematic, permanent de către factorii de decizie la nivelul de competență și răspundere stabilit pentru fiecare domeniu al muncii de securitate.

Așa cum se subliniază în documentele de partid, organizarea judicioasă a muncii și controlul permanent asupra îndeplinirii hotărârilor, obiectivelor și sarcinilor stabilite au un rol de însemnătate primordială în activitatea tuturor organelor, pe deplin valabil și pentru organele de securitate, care, prin statutul și atribuțiile specifice, sînt obligate să asigure executarea integrală, la cote înalte de eficiență și calitate a sarcinilor și misiunilor încredințate.

Prin control, comandanții, la diferite niveluri ale piramidei decizionale, urmăresc problemele de fond ale muncii, punind accentul pe îndeplinirea exemplară a sarcinilor, pe prevenirea apariției anumitor disfuncționalități, corectarea eventualelor activități necorespunzătoare, pe valorificarea valențelor educative ale acestora.

Controlul contribuie la adoptarea celor mai corespunzătoare decizii, la operarea unor corective pe timpul aplicării acestora, iar, în anumite cazuri, la întreprinderea de măsuri suplimentare care să conducă la sporirea calității și eficienței muncii desfășurate. De asemenea, o activitate de control bine organizată asigură cunoașterea exactă a obiectivului general urmărit, precum și a celorlalte obiective subordonate acestuia.

Obiectivul fundamental al fiecărei acțiuni de control este pus în corelație cu modul cum sînt cunoscute, însușite și fermitatea cu care sînt aplicate hotărârile de partid, legile țării, deciziile și ordinele comandanților și ale organelor de securitate, asigurându-se o coordonare unitară a activității de securitate în toate domeniile de activitate.

Pe structura obiectivului fundamental sînt grefate celelalte obiective ce trebuie avute în atenție la efectuarea controlului și care vizează toate etapele de lucru în muncă de securitate, asigurându-se o coordonare unitară a activității de securitate în toate domeniile de activitate, asigurându-se o coordonare unitară a activității de securitate în toate domeniile de activitate, asigurându-se o coordonare unitară a activității de securitate în toate domeniile de activitate.

Matră de a este conștient că, în activitatea de securitate, se manifestă o unitate de acțiune, asigurându-se o coordonare unitară a activității de securitate în toate domeniile de activitate, asigurându-se o coordonare unitară a activității de securitate în toate domeniile de activitate, asigurându-se o coordonare unitară a activității de securitate în toate domeniile de activitate, asigurându-se o coordonare unitară a activității de securitate în toate domeniile de activitate.

II. 2. Selecționarea și pregătirea cadrelor

[illegible]

Conducerea Departamentului Securității Statului este înțelegând că este importantă de a obține condiții a sarcinilor în domeniul muncii de

secționării continue a pregătirii efectivelor. În acest sens, se acționează sistematic pentru asigurarea aparatului cu activiști de partid și de stat, specialiști cu multe calități politice și morale, cu o temeinică pregătire profesională și culturală, competență și spirit revoluționar, în vederea executării, la cele mai ridicate cote de răspundere și angajare, a sarcinilor și misiunilor încredințate, pentru apărarea cu abnegație, iar la nevoie cu jertfa supremă, a independenței și suveranității patriei.

Pentru îndeplinirea la un nivel superior de calitate și eficiență a înaltei misiuni încredințate organelor de securitate, se asigură cu prioritate rezolvarea sarcinilor în domeniul muncii de cadre, al selecționării, înadrării, educării, creșterii competenței profesionale și perfecționării acestor categorii de personal.

În contextul acestor preocupări, o atenție specială se acordă
cercetării științifice de bază, care este considerată funda-
mentală pentru dezvoltarea tehnologică și economică a țării.
Se acordă prioritate la proiectele care implică colaborarea
între universități, instituții de cercetare și industrie, asigurând
transferul de tehnologie și cunoștințe. În același timp, se
promovează spiritul de inovație și creativitate, încurajându-se
proiectele care aduc contribuții semnificative la cunoașterea
umănă și la dezvoltarea durabilă a țării.

Intregul proces de selecționare, cunoaștere, educare și instruire a liderilor se desfășoară în jurul patru funcții de bază: selecționare, formare, perfecționare și evaluare. Aceste funcții sunt interdependente și se desfășoară într-un proces continuu și dinamic.

Multiplele cantari si trasaturi necesare cad exact cu metoda de conducere ce corespunde pe deplin atributului de activist de partid intr-un sistem special sunt reliefate de nivelul si

profunditatea pregătirii politico-ideologice, profesionale, științifice, de capacitatea organizatorică și experiența în exercitarea actului de comandă

În activitatea de formare, educare, pregătire și mobilizare a efectivelor, în mod consecvent, pe linie de comandă și de partid sînt întreprinse măsuri menite să asigure dezvoltarea și consolidarea la toate gradele de securitate a unor trăsături și calități moral-politice și profesionale indispensabile soluționării competente a multiplelor misiuni de mare răspundere dîntate de partid și popor.

Se creează astfel convingeri trainice și trăiri profunde care permit cadrele de securitate să înțeleagă adâncimea spirituală a comandamentelor sociale în domeniul apărării securității statului — forța motrice a deplinei angajări, fondată pe o înaltă conștiință politică, patriotism și dăruire revoluționară, devotament și spirit de sacrificiu, precum și pe o lăcomie și multitudine pregătire.

Întreaga activitate de securitate se bazează pe un ridicat nivel de competență profesională a cadrelor, vigilență, discernământ politic și judecătoresc, spirit revoluționar în gândire și acțiune, operativitate și eficiență în toate măsurile pe care le întreprind.

Spiritul revoluționar, de vigilență se manifestă prin starea permanentă în stare de luptă cu dușmanul, pentru cunoașterea și descifrarea activităților ostile de orice fel, conștientă preventivă, mobilitate, ofensivitate și fermitate în acțiune, ordine și disciplină desăvârșite.

Complexitatea problemelor cu care se confruntă în prezent organele de securitate, sarcinile multiple ce le revin din documentele de partid, legile țării, ordinele comandantului superior determină necesitatea continuă a nivelului de cunoștințe ale cadrelor, care își găsească o largă aplicabilitate în munca concretă.

Transpunând în practică teza partidului nostru cu privire la necesitatea asigurării tuturor sectoarelor cu cadre tehnice pregătite, conducerea Departamentului Securității Statului aplică, în mod consecvent, un complex de măsuri pentru ridicarea permanentă a competenței politico-profesionale și militare a efectivelor, creșterea neîncetată a capacității lor combative speciale.

În desfășurarea procesului de perfecționare a pregătirii cadrelor de securitate se realizează aprofundarea și consolidarea cunoștințelor politico-ideologice, de specialitate, juridice, militare, științifice, tehnice și de cultură generală; dezvoltarea capacității de cunoaștere și interpretare corectă a evenimentelor

pe date pe care le pot furniza zona periculoasă în adevărul acestor cazuri situații operative și securitate — pe baza preocupărilor pentru aplicarea respectătoare a prevederilor, metodele și tehnicile muncii de cunoaștere, astfel la creșterea calității și eficienței muncii de cunoaștere, prevenire și lichidare a infracțiunilor și a altor fapte antisociale.

De asemenea asigurarea continuității cunoașterii și la prima situație operative — din cauza schimbărilor și a dinamicii acesteia — este deosebit de importantă pentru asigurarea permanenței preocupărilor pentru prevenirea infracțiunilor, iar pe baza concluziilor rezultate sunt aplicate cele mai adecvate metode specifice, în vederea prevenirii oricăror acțiuni dușmănoase, fapte sau evenimente de natură a prejudicia. În orice mod, securitatea și interesele statului.

11.3. **Medioacele și metodele folosite — componente ale activității științifice desfășurate de organele de securitate în concordanță cu cerințele și mutațiile produse în situația operativă**

Activitatea informativ-operativă desfășurată de organele de securitate prin mijloace și metode specifice de muncă are ca principal scop obținerea, verificarea și valorificarea informațiilor cu privire la persoane, fapte sau împrejurări de interes pentru securitatea statului, în temeiul cărora se previn infracțiuni sau alte fapte antisociale date în competență și se stabilesc persoanele răspunzătoare de neînălțarea cauzelor unor împrejurări care pot determina prejudicii securității statului, economiei naționale ori altor interese ale statului român.

Îndeplinirea corespunzătoare a sarcinilor și misiunilor ce revin organelor de securitate din documentele de partid, legile țării și alte acte normative, concluziile desprinse din cercetarea științifică a faptelor și fenomenelor cu care acestea se ocupă sunt condiții de bază pentru asigurarea continuității și dinamicii muncii de cunoaștere, prevenire, contracarare și curmare a infracțiunilor și a altor fapte antisociale.

Munca de prevenire, fundamentată pe o cunoaștere tehnică, științifică și problematizată a dinamicii de evoluție

se înlăptuiește prioritar prin rețeaua informativă — mijlocul de bază al activității informativ-operative — constituită astfel încât să se asigure cuprinderea integrală a necesităților de cunoaștere și prevenire a oricăror intenții, fapte, situații sau împrejurări de natură să prejudicieze interesele de apărare securității statului.

Procesul de creare și folosire a rețelei informative se bazează pe respectarea strictă a legilor țării, a principiilor și normelor muncii de securitate statuate în ordinele și instrucțiunile interne ale Departamentului Securității Statului. De asemenea, acesta are drept fundament complexul de acțiuni sistematice și diversificate ale activității preventive desfășurate de organele de securitate, de popularizare a prevederilor legilor, de punere în dezbaterea colectivelor de oameni ai muncii a unor probleme ce privesc apărarea securității statului, a proprietății socialiste, a secretului de stat și a celorlalte valori ale orânduirii socialiste, prin care se realizează dezvoltarea spiritului de vigilență al cetățenilor și de respingere a oricărei încercări de acțiuni ostile, de natură a dăuna, în orice mod bunului mers înainte al construcției socialismului și comunismului în România.

În creșterea acestui mijloc de bază al activității de securitate se ține permanent seama de elementele componente ale situației operative și dinamicii acestora, de concluziile rezultate din

cetatea previzională a fenomenelor de securitate, de particularitățile problemelor, obiectivelor, locurilor și mediilor date în competență.

În concordanță cu aceste cerințe se stabilesc necesarul de persoane ce urmează a fi incluse în rețeaua informativă, dispunerea și structura ei. Pe baza analizei efectuate se elaborează și se aplică complexul de măsuri informativ-operative care asigură studierea și cunoașterea temeinică, multilaterală a personalității candidaților la recrutare.

Calitatea și eficiența acestei activități sunt determinate, în primul rând, de nivelul de cunoștințe politice, profesionale, juridice, de cultură generală al cadrelor de securitate, de experiența în munca practică de capacitatea lor de însușire și aplicare a mijloacelor și procedurilor de lucru, de aplicarea științelor sociale și umanitare în activitatea de securitate, de ocuparea cu studii culturale umane.

Întregul proces al cunoașterii personalității candidaților la recrutare se întinde pe o perioadă referitoare la calitatea personală, posibilitățile de obținere intern și de internațională.

... de securitate, în scopul asigurării securității naționale și a intereselor legitime ale poporului român.

În scopul asigurării securității naționale și a intereselor legitime ale poporului român, organele de securitate realizează cunoașterea, înregistrarea și evaluarea informațiilor care pot prezenta interes pentru securitatea națională și pentru interesul public, precum și pentru activitatea economică, științifică, culturală, artistică, sportivă, turistică, etc. Organele de securitate realizează, de asemenea, cercetarea și analiza informațiilor primite, în scopul identificării surselor de informații și a persoanelor care pot prezenta interes pentru securitatea națională și pentru interesul public.

La baza activității de securitate stă cunoașterea realității obiective, precum și a evoluției acesteia. Cunoașterea realității obiective este realizată prin intermediul activității de cercetare și analiză a informațiilor primite. Cunoașterea evoluției realității obiective este realizată prin intermediul activității de monitorizare și evaluare a informațiilor primite.

Informația, ca factor esențial în structura sistemului informațional, are o importanță deosebită pentru procesul cunoașterii realității obiective. Informația trebuie să fie corectă, precisă, relevantă și accesibilă. Informația trebuie să fie prezentată într-un mod clar și concis, astfel încât să poată fi înțeleasă și utilizată de către cei care au nevoie de ea.

În îndeplinirea sarcinilor și al atribuțiilor legale, organele de securitate realizează un proces științific, continuu și complex de căutare, verificare și valorificare a informațiilor cu privire la evoluția situației operative din problemele, obiectivele, locurile și mediile aflate în răspundere. Se realizează astfel transformarea faptelor, evenimentelor, situațiilor reale în informații și comunicarea operativă a acestora factorilor de decizie, în vederea dispunerii măsurilor de prevenire a infracțiunilor și a altor acte antisociale date în competența organelor de securitate.

Activitatea informativ-operativă, având un caracter cuprinzător, are ca scop realizarea măsurilor concrete de prevenire, în raport cu obiectivele și sarcinile de securitate. Activitatea informativ-operativă este realizată prin intermediul activității de cercetare și analiză a informațiilor primite, precum și prin intermediul activității de monitorizare și evaluare a informațiilor primite.

Organele de securitate realizează cunoașterea, înregistrarea și evaluarea informațiilor care pot prezenta interes pentru securitatea națională și pentru interesul public, precum și pentru activitatea economică, științifică, culturală, artistică, sportivă, turistică, etc.

... de securitate, în scopul asigurării securității naționale și a intereselor legitime ale poporului român.

În scopul asigurării securității naționale și a intereselor legitime ale poporului român, organele de securitate realizează cunoașterea, înregistrarea și evaluarea informațiilor care pot prezenta interes pentru securitatea națională și pentru interesul public, precum și pentru activitatea economică, științifică, culturală, artistică, sportivă, turistică, etc. Organele de securitate realizează, de asemenea, cercetarea și analiza informațiilor primite, în scopul identificării surselor de informații și a persoanelor care pot prezenta interes pentru securitatea națională și pentru interesul public.

Pe baza concepției statuate, în procesul căutării informațiilor organele de securitate situează în centrul preocupărilor studiarea și aplicarea celor mai corespunzătoare procedee și măsuri prin care se asigură: cunoașterea activității elementelor suspecte din țară și străinătate semnalate cu intenții ori amenințări cu acte de atentat sau instigare la astfel de fapte peкулоне împotriva înaltelor personalități apărute; descoperirea, prevenirea actelor de propagandă ostilă, de incitare la acțiuni anarhice, protestatare, prin care se urmărește destabilizarea climatului social-politic, a ordinii interne de stat ș.a. De asemenea, se acționează în mod sistematic și permanent pentru obținerea de informații pe linia prevenirii actelor de sabotaj, diversione, subminare a economiei naționale, a altor fapte, fenomene ori evenimente de natură să aducă atingere securității statului în domeniul economic, precum și a încercărilor de a lovi în capacitatea de luptă a forțelor armate, ori de a diminua aportul acestora la realizarea programelor de dezvoltare economică-socială a patriei.

Totodată, sunt căutate în mod organizat informații pe baza cărora să se realizeze urmărirea și eliminarea surselor de informații care prezintă interes pentru securitatea națională și pentru interesul public, precum și pentru activitatea economică, științifică, culturală, artistică, sportivă, turistică, etc. Informațiile sunt căutate și în scopul identificării surselor de informații și a persoanelor care pot prezenta interes pentru securitatea națională și pentru interesul public.

Organele de securitate realizează cunoașterea, înregistrarea și evaluarea informațiilor care pot prezenta interes pentru securitatea națională și pentru interesul public, precum și pentru activitatea economică, științifică, culturală, artistică, sportivă, turistică, etc. Organele de securitate realizează, de asemenea, cercetarea și analiza informațiilor primite, în scopul identificării surselor de informații și a persoanelor care pot prezenta interes pentru securitatea națională și pentru interesul public.

A invitatia complexa de can astere si slujire a satii
tineretului de securitate si atinge obiectivele utilizand mij
loace si metode speciale continue perfectionate, corespunzator
cunostelor de baza de munca de prevenire a infractiunilor
si faptelor antisociale, ca respectarea si starea a cadrului legala
si a reglementarilor interne cu asigurarea depunerea corespun
dantilor obligati informatii si a procedurilor locale an
severit scop

Cunoașterea informărilor despre persoana suspectă se desfășoară în
mod organizat și sistematic de către toate unitățile de securitate
în raport cu competențele și atribuțiile stabilite în cadrul pu-
nămint sistemului de rezolvare a situațiilor și evenimentelor afectate
asupra informațiilor primite operativă și în baza datelor existente
pe baza planului, obiectivelor, sarcinilor și procedurilor de investigație
și activități profesionale ale diferitelor categorii de persoane, de
unde le bombardează cu informațional și creează un climat de
confuzie favorizând comiterea de fapte antisociale

Supravegherea informativă are un caracter multilateral și este exercitată în scopul urmării și rezolvării diferitelor probleme care apar în timpul procesului de producție, în vederea îmbunătățirii și completării activității întreprinderii în raport cu cerințele planului și ale condițiilor de producție, precum și a eliminării cauzelor și faptelor care pot favoriza comiterea de infracțiuni sau alte fapte antisociale și de perturbare a ordinii de securitate.

[illegible]

În cadrul verificării informative se continuă clarificarea informațiilor de primă sesizare obținute în procesul supravegherii informative, care nu s-au putut soluționa în termen de zece zile, iar urmărirea informativă se desfășoară în scopul verificării complexe a informațiilor privitoare la pregătirea ori săvârșirea de infracțiuni de competența organelor de securitate, în scopul prevenirii, descoperirii și lichidării faptelor infracționale.

Transmiterea informațiilor cu conținut operativ — latură componentă a sistemului informatic, în care se realizează este știința fundamentală raportată la realizarea unei baze de cunoaștere specifică, parte realizată în cadrul cu conținutul sistemului operativ cu caracterul și posibilitățile de cunoaștere în scopul obținerii informației de serviu în scopul de soluționare impuse de acestea.

Preluarea informațiilor, eventualizarea și mai ales eva-

[illegible]

Într-un studiu realizat de către un grup de cercetători din cadrul Universității din București, s-a constatat că activitatea profesională este percepută de către persoanele studiate ca fiind o sursă de satisfacție, dar și de stres. Rezultatele studiului indică faptul că persoanele care se simt satisfăcute în activitatea lor profesională au și un nivel mai ridicat de stres, ceea ce poate fi explicat prin faptul că activitatea profesională este o activitate complexă și solicitantă. În concluzie, activitatea profesională poate fi o sursă de satisfacție, dar și de stres, ceea ce poate fi explicat prin faptul că activitatea profesională este o activitate complexă și solicitantă.

În cazul în care factele și fenomenele cercetate sunt studiate prin descompunerea lor în părți componente elementare, se vor prezenta următoarele tratate de la singular la general și apoi se vor face concluzii comune. În cazul în care se vor prezenta mai întâi tratatele de la general și apoi se vor face concluzii comune, se vor prezenta următoarele tratate de la general la particular și apoi se vor face concluzii comune.

rind astfel nivelul și profunzimea actului de cunoaștere a realităților operative. Profunzimea acestuia este determinată, totodată, de esența și forța sintezei, care contribuie la conturarea structurii faptelor și fenomenelor de securitate, a relațiilor dialectice existente între întreg și părțile componente.

Calitatea, profunzimea și oportunitatea analizei și sintezei influențează în mod hotărâtor procesul de elaborare a deciziilor. Cunoștințele teoretice și practice și preocupările persoanelor implicate în exercitarea controlului informativ, cauzele și condițiile care favorizează comiterea de infracțiuni și alte acte antisociale, factorii decizionali, la toate nivelurile, au posibilitatea de a prezenta corect, în mod realist, dimensiunile și tendințele evolutive ale acțiunilor ostile și de a stabili cele mai adecvate măsuri de prevenire și contracarare.

Creșterea complexității și diversificarea problematicii de securitate impun ca toate cadrele să acționeze continuu pe linia perfecționării proceselor de muncă, pe plan operațional, informativ și decizional, pentru asigurarea condițiilor optime de exercitare a actului de conducere a activității pe toate profilele și la toate nivelurile ierarhice.

Un rol important au evidențele de securitate organizate și întemelte pe aplicarea rezultatelor cercetărilor științifice din domeniul electronicii, ciberneticii, informaticii și statisticii, care asigură fondul unitar de date și informații de interes operativ și documentar. Prin actualizarea și valorificarea permanentă a acestora, se realizează cunoașterea evoluției situației operative de securitate, a eficienței mijloacelor și metodelor specifice folosite, precum și a măsurilor de prevenire și neutralizare întreprinse. Totodată, ele contribuie la dezvoltarea activității de studiere și cercetare profundă a unor mutații, fenomene și tendințe noi apărute în realitatea operative de securitate, a efectelor acestora, orientând factorii de conducere în întreaga muncă specifică.

În procesul valorificării informațiilor, organele de securitate acționează în mod constant, cu toată hotărârea, pentru transpunerea în practică a concepției comandantului superior de fundamentare a întregii munci informativ-operative pe realizarea actului de prevenire — cerință obiectivă, deziderat major și etalon în aprecierea eficienței acestuia.

Activitatea de prevenire — componentă a doctrinei privind apărarea patriei — se desfășoară printr-un complex de măsuri politice, economice, organizatorice, juridice, educative, la realizarea cărora contribuie efectiv întregul sistem al orga-

nizărilor și organismelor democrației muncitorești-revoluționare, toți cetățenii patriei.

Actul de prevenire a infracțiunilor și a altor fapte antisociale are o structură amplă, caracter profund politic, umanitar, ofensiv, permanent, multilateral, diversificat — trăsături determinate de obiectul, forțele care participă la realizarea lui, de mijloacele și procedeele folosite.

Aplicarea fermă a principiului prevenirii asigură continuitatea științifică în toate laturile muncii de securitate, direcționarea mijloacelor și metodelor specifice în obiectivele, locurile și mediile în care elementele ostile încearcă să acționeze și instituirea unor dispozitive informative eficiente de cunoaștere și contracarare a acestora.

Aparatul de securitate, cu sprijinul și sub îndrumarea organelor de partid, în strînsă colaborare cu organismele democrației muncitorești-revoluționare, cu celelalte organe de stat, cu organizațiile de masă și obștești, participă la educarea cetățenilor în spiritul respectării cu strictețe a legilor țării, al vigilenței și combativității revoluționare față de orice acțiuni și manifestări ostile orînduirii socialiste și intereselor poporului.

Pe baza cunoașterii permanente a mutațiilor produse în situația operativă, a stării de legalitate în domeniile din competență, aplicînd consecvent principiile desfășurării muncii informativ-operative, organele de securitate întreprind măsuri complexe de educare și pregătire contrainformativă, antiinfracționară. De asemenea, prin punerea la dispoziția organelor de presă, radio, televiziune, a instituțiilor cultural-educative a unor materiale temeinic elaborate, se realizează acțiuni menite să contribuie la educarea cetățenilor în spiritul legalității socialiste, al vigilenței și combativității față de manifestările antisociale.

În strînsă conlucrare cu factorii de conducere și educaționali din instituțiile și organizațiile socialiste, sînt puse în discuția colectivelor de oameni ai muncii sau în adunări populare diferite cazuri de abateri și încălcări ale legilor.

Prin aceste forme diversificate, organele de securitate sprijină și antrenează conducerea organizațiilor socialiste în acțiunile de cunoaștere, aplicare și respectare a dispozițiilor legale privind apărarea economiei naționale, asigurarea securității statului și a capacității de apărare a patriei, a celorlalte valori fundamentale ale orînduirii din țara noastră.

În activitatea organizată și continuă de investigare a realităților operative de securitate, informațiile obținute cu privire

la stări de pericol, nereguli și premise ale unor evenimente negative, încălcări ale legii de natură să aducă prejudicii economiei naționale ori unor interese politice de stat sau obștești, sint supuse unui proces temeinic de verificare și valorificare prin informări documentate, clare, complete, concrete —, cu respectarea strictă a principiului conspirării mijloacelor specifice, prezentate operativ factorilor competenți să le soluționeze. În astfel de cazuri, organele de securitate urmăresc cu consecvență și fermitate înlăturarea deplină a stărilor de pericol, a altor neajunsuri semnalate, precum și a cauzelor care le-au generat.

Valorificarea informațiilor prin complexul de acțiuni și măsuri preventive științifice fundamentate în reglementările în vigoare privind desfășurarea activității informativ-operative, pe baza prevederilor legilor, cu asigurarea deplină a secretizării mijloacelor și metodelor specifice de muncă, contribuie la înlăturarea condițiilor și împrejurărilor care pot determina, înlesni sau favoriza săvârșirea unor fapte de competența organelor securității statului și, în același timp, la împiedicarea elementelor urmărite să comită infracțiuni și alte acte antisociale, ori să prejudicieze, în orice mod, interesele și prestigiul statului român.

Finalizarea cazurilor — act de înaltă competență profesională și profundă răspundere comunistă — implică analiza temeinică și evaluarea exactă a tuturor datelor și informațiilor existente.

Soluționarea fiecărui caz de securitate se fundamentează pe aplicarea cu rigurozitate științifică a documentelor de partid și a principiilor de drept, în primul rând pe respectarea dublului aspect al legalității, conform cărui nimeni să nu fie pedepsit pe nedrept și nici o persoană care a săvârșit o infracțiune să nu scape de rigorile legii.

Legalitatea și temeinicia măsurilor întreprinse — cerințe esențiale ale întregii activități de securitate — se asigură prin aflarea adevărului, stabilirea la timp și în mod complet a actelor infracționale sau preinfracționale, evaluarea exactă, cu tot discernământul politic, profesional și juridic, a pericolului social — potențial ori real — al faptelor săvârșite.

Alegerea celor mai adecvate căi de soluționare se face pe baza unei atente și responsabile aprecieri a fiecărui caz, în raport cu complexitatea și dificultatea pe care le comportă, printr-o previziune corectă a consecințelor politice ce le poate avea — pe plan intern sau extern — aplicarea unor măsuri de

securitate. În unele situații finalizarea se realizează cu sprijinul sau în numele altor organe din structura sistemului organelor statului.

În aplicarea tuturor modalităților de soluționare a cazurilor cuprinse în reglementările de muncă se ține permanent seama de necesitatea creșterii eficienței activității de prevenire, prin influențarea, descurajarea, compromiterea, dezinformarea elementelor implicate, precum și a creării unui climat puternic de respingere și combatere a oricăror fapte de natură să aducă atingere securității, intereselor și prestigiului statului român.

În amplul proces de înlăturare a grandiosului Program al Partidului Comunist Român de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, lucrătorii aparatului de securitate, alături de toți oamenii muncii, strâns uniți în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, urmează cu hotărâre și transpun neabătut în viață politica științifică de continuă propășire a patriei, de apărare a independenței, suveranității și integrității sale teritoriale.

Documentele de partid și legile țării, doctrina militară națională fundamentată de comandantul suprem al Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, stabilesc cu claritate locul, rolul și sarcinile organelor de securitate în etapa actuală — decisivă pentru îndeplinirea obiectivelor și sarcinilor stabilite de Congresul al XIII-lea și Conferința Națională ale partidului — ca organe cu misiuni specifice în înlăturarea politicii în domeniul securității statului.

Componente ale statului democrației muncitorești — revoluționare, organele de securitate se află în atenția permanentă a conducerii superioare de partid și de stat, personal a secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, care, prin ordinele, indicațiile și orientările de neînmăită valoare teoretică și practică, le ajută să-și perfecționeze continuu activitatea, astfel încât acestea să-și dezvolte neîncetat contribuția specifică la apărarea euceririlor socialiste, a valorilor fundamentale ale poporului, să slujească plenar interesele și aspirațiile întregii noastre națiuni.

Ținând permanent seama de complexitatea și caracterul profund politic al sarcinilor și misiunilor încredințate de partid

și popor, de implicațiile în plan social ale modului cum acestea sînt îndeplinite, organele de securitate au manifestat și manifestă preocupări constante pentru îmbunătățirea concepției de muncă, a formelor și metodelor specifice de acțiune, creșterea capacității combative și a eficienței măsurilor de prevenire a infracțiunilor și a celorlalte fapte antisociale date în competență.

Pornind de la orientările și ordinele date de comandantul nostru suprem, de la cerințele tot mai mari pe care munca, viața însăși le pune în fața cadrelor de securitate, în procesul de pregătire, prin munca politico-organizatorică și educativă, s-au creat și dezvoltat puternice convingeri comuniste cu privire la necesitatea de a acționa cu și mai multă fermitate, cu un înalt spirit de exigență pentru continua ridicare a nivelului de instruire și competență profesională al tuturor lucrătorilor din Departamentul Securității Statului, spre a deveni — așa cum ne cere partidul — buni specialiști, dar și buni revoluționari.

Acest mod de gândire și acțiune se constituie în garanții sigure că organele de securitate, sub conducerea înțeleaptă și clarvăzătoare a Partidului Comunist Român, a secretarului său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, vor face totul pentru îndeplinirea neabătută, în spiritul Tezelor din aprilie, a sarcinilor ce le revin din istoricele hotărîri ale celui de al XIII-lea Congres și ale Conferinței Naționale ale partidului, pentru executarea ireproșabilă a ordinelor, orientărilor și indicațiilor primite, îndeplinindu-și astfel cu abnegație și devotament datoria față de patrie, partid și popor.

BIBLIOGRAFIE

- Programul Partidului Comunist Român de salutare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.
- NICOLAE CEAUȘESCU — Raport la Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român.
- Directivele Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român.
- NICOLAE CEAUȘESCU — Raport la Conferința Națională a Partidului Comunist Român — decembrie 1967.
- NICOLAE CEAUȘESCU — Expunere cu privire la unele probleme ale conducerii activității economico-sociale, ale muncii ideologice și politico-educative, precum și ale situației internaționale — aprilie 1968.
- NICOLAE CEAUȘESCU — Expunere cu privire la perfecționarea activității organizatorice, ideologice și politico-educative, în vederea creșterii rolului conducător al partidului în întreaga viață economico-socială — iunie 1968.
- Constituția R. S. României.
- Decretul nr. 121/1978 de organizare și funcționare a Ministerului de Interne.
- Instrucțiunile nr. D/00180/1987 privind activitatea de cîrcare și folosire a rețelei informative a aparatului de securitate.
- Instrucțiunile nr. D/00190/1987 privind organizarea și desfășurarea activității informativ-operative a organelor de securitate.
- Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1988.
- Publicația „Securitatea” — 1983—1988.

CUPRINS

Pag.

I. Conducerea științifică a muncii de securitate — cerință obiectivă a dezvoltării social-economice a României socialiste în etapă actuală	7
1. 1. Organele de securitate — aparat specializat al puterii oamenilor muncii, al partidului și statului	13
1. 2. Organele de securitate — componentă a sistemului apărării naționale	16
II. Concepția, organizarea și conducerea muncii de securitate, selecționarea și pregătirea cadrelor, mijloacele și metodele folosite — componente ale activității științifice desfășurate de organele de securitate în concordanță cu cerințele și mutațiile produse în situația operativă	22
II. 1. Concepția, organizarea și conducerea muncii de securitate	22
II. 2. Selecționarea și pregătirea cadrelor	24
II. 3. Mijloacele și metodele folosite — componente ale activității științifice desfășurate de organele de securitate în concordanță cu cerințele și mutațiile produse în situația operativă	30
III. Caracterul științific al activității de căutare, culegere, verificare, prelucrare și valorificare a informațiilor cu conținut operativ — condiție esențială a soluționării depline și eficiente a sarcinilor și misiunilor încredințate organelor de securitate	40
Bibliografie	51